

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Mk 10, 35-45

Évközi 29. vasárnap („B” év)

*Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon,
és életét adja váltságul üdvösségünkért.*

PÉCSI EGYHÁZMEGYE
„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon, és életét adja váltságul üdvösségünkért.

Abban az időben: Zebedeus fiai, Jakab és János odamentek Jézushoz, és ezt mondták: „Mester, szeretnénk, ha megtennéd nekünk, amit kérünk.” Ő megkérdezte: „Mit kívántok, mit tegyek nektek?” Ezt felelték: „Add meg nekünk, hogy egyikünk a jobboldon, másikunk a bal oldaladon üljön a te dicsőségében.” Jézus így válaszolt: „Nem tudjátok, mit kértek. Tudtok-e inni a kehelyből, amelyből én iszom, vagy meg tudtok-e kereszteskedni a keresztséggel, amellyel én megkereszteskedem?” Azt felelték: „Meg tudjuk tenni!” Jézus így folytatta: „A kehelyből, amelyből én iszom, ti is inni fogtok, s a keresztséggel, amellyel megkereszteskedem, ti is megkereszteskedtek. De hogy a jobb és bal oldalamon ki üljön, azt nem én döntöm el. Az a hely azokat illeti, akiknek készült.” Amikor a többi tíz ezt hallotta, megnehezelték Jakabra és Jánosra.

Ezért Jézus odahívta őket magához, és így szólt hozzájuk: „Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, azok zsarnokoskodnak a népeken, és vezető embereik éreztetik velük hatalmukat. De közöttetek ez ne így legyen. Ha valaki közületek ki akar tűnni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája. Hisz az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.”

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

³⁵ Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμέν σε ποιήσης ἡμῖν.

És odamennek hozzá Jakab és János, Zebedeus fiai mondván neki: „Mester, akarjuk, hogy tedd meg nekünk, amit kérünk tőled.”

³⁶ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

Ő pedig mondta nekik: „Mit akartok, hogy megtegyem nektek?”

³⁷ οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ők pedig mondták neki: „Add nekünk, hogy egyikünk a jobboldon és másikunk a baloldon üljön a dicsőségben.”

³⁸ ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;

Jézus pedig mondta nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Képesek vagytok meginni a kelyhet, amit én iszom meg, vagy megkereszteltetni a keresztséggel, amivel én megkeresztelkedem?”

³⁹ οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε,

Ők pedig mondták neki: „Képesek vagyunk.” Jézus pedig mondta nekik: „A kelyhet, amit én megiszom, meg fogjátok inni, és a keresztséggel, amivel megkeresztelkedem, meg fogtok kereszteltetni,

⁴⁰ τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἠτοίμασται.

A jobboldon vagy a baloldon való ülést pedig nem én adom, hanem (az azoké), akiknek elkészítetted.”

⁴¹ Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

És hallva a tíz, elkezdtek haragudni Jakabra és Jánosra.

⁴² καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

És odahívva őket Jézus mondja nekik: „Tudjátok, hogy akik azt hiszik, hogy uralkodnak a népeken, hatalmaskodnak felettük, és a nagyjaiuk a hatalmukat éreztetik velük.

⁴³ οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν, ἀλλ’ ὅς ἂν θέλη μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος,

Közöttetek pedig ne így legyen, hanem, aki nagy akar lenni köztetek, legyen a szolgátok,

44 καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος·

és, aki első akar lenni köztetek, legyen mindenkinek a rabszolgája.

45 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Ugyanis az Emberfia sem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem, hogy szolgáljon, és hogy az életét váltságdíjül adja sokakért.”

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

³⁵ ET ACCEDUNT AD EUM IACOBUS ET IOANNES FILII ZEBEDAEI DICENTES EI: “MAGISTER, VOLUMUS, UT QUODCUMQUE PETIERIMUS A TE, FACIAS NOBIS”.

³⁵ Zebedeus fiai, Jakab és János eléje járultak, s megszólították: "Mester, szeretnék, ha teljesítenéd egy kérésünket."

³⁵ Ekkor eléje járultak Zebedeus fiai, Jakab és János, és így szóltak: »Mester! Azt szeretnék, hogy amit kérünk, tedd meg nekünk.«

³⁵ *Akkor odalépett hozzá Jakab és János, Zebedeus fiai. „Mester, kérték, szeretnék, ha teljesítenéd egy kérésünket.”*

³⁵ *És hozzájárulának Jakab és János, a Zebedeus fiai, ezt mondván: Mester, szeretnők, hogy a mire kérünk, tedd meg nekünk.*

³⁵ Ekkor odalépett hozzá Jakab és János, Zebedeus fiai, és így szóltak: – Mester, azt akarjuk, tedd meg nekünk, amit kérünk. –

³⁶ AT ILLE DIXIT EIS: “QUID VULTIS, UT FACIAM VOBIS?”.

³⁶ "Mit tegyek nektek?" - kérdezte.

³⁶ Ő megkérdezte tőlük: »Mit akartok, hogy megtegyek nektek?«

³⁶ „Mit akartok tőlem?” – kérdezte.

³⁶ Ő pedig monda nekik: Mit kívántok, hogy tegyek veletek?

³⁶ Mit akartok, mit tegyek meg nektek? – kérdezte. –

³⁷ ILLI AUTEM DIXERUNT EI: “DA NOBIS, UT UNUS AD DEXTERAM TUAM ET ALIUS AD SINISTRAM SEDEAMUS IN GLORIA TUA”.

³⁷ "Add meg nekünk - felelték -, hogy egyikünk jobb oldaladon, másikunk bal oldaladon üljön dicsőségemben."

³⁷ Azt felelték: »Tedd meg nekünk, hogy egyikünk a jobboldon, másikunk pedig a bal oldaladon ülhessen a te dicsőségemben.«

³⁷ Azok megmondták: „Tedd meg nekünk, hogy egyikünk jobboldon, másikunk baloldon üljön dicsőségemben.”

³⁷ Azok pedig mondanak néki: Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezéd felől, másikunk pedig bal kezéd felől üljön a te dicsőségemben.

³⁷ Add meg nekünk – mondták –, hogy egyikünk a jobb, a másikunk meg a bal kezéd felől üljön majd dicsőségemben.

³⁸ IESUS AUTEM AIT EIS: “nescitis quid petatis. potestis bibere calicem, quem ego bibo, aut baptismum, quo ego baptizor, baptizari?”.

³⁸ Jézus így válaszolt: "Nem tudjátok, mit kértek. Készen vagytok rá, hogy igyatok a kehelyből, amelyből majd én iszom, vagy hogy a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is megkeresztelkedjétek?"

³⁸ Jézus erre azt mondta nekik: »Nem tudjátok, mit kértek. Tudtok-e inni a kehelyből, amelyből én iszom? Vagy meg tudtok-e keresztelkedni a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?«

³⁸ Jézus így válaszolt: „Nem tudjátok mit kértek. Készen vagytok arra, hogy igyatok abból a kehelyből, melyből én iszom? Vagy arra, hogy megkeresztelkedjétek azzal a keresztséggel mellyel én megkeresztelkedem?”

³⁸ Jézus pedig monda nekik: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a pohárt, a melyet én megiszom; és megkeresztelkedhetek-é azzal a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem?

³⁸ Jézus így válaszolt: – Nem tudjátok, mit kértek. Vajon ki tudjátok inni azt a poharat, amelyet én kiiszom, és meg tudtok keresztelkedni azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem? –

³⁹ AT ILLI DIXERUNT EI: “POSSUMUS”. IESUS AUTEM AIT EIS: “CALICEM QUIDEM, QUEM EGO BIBO, BIBETIS ET BAPTISMUM, QUO EGO BAPTIZOR, BAPTIZABIMINI;

³⁹ "Készen" - felelték. Jézus így folytatta: "A kehelyből, amelyből én iszom, ti is isztok, s a keresztséggel, amellyel engem megkeresztelnek, ti is megkeresztelkedtek.

³⁹ Ők azt felelték neki: »Meg tudunk.« Ekkor Jézus azt mondta nekik: »A kehelyből, amelyből én iszom, inni fogtok ugyan, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is meg fogtok keresztelkedni.

³⁹ „Készek vagyunk” – felelték. Jézus erre így szólt hozzájuk: „Abból a kehelyből ugyan, amelyből én iszom, ti is inni fogtok, és azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is meg fogtok keresztelkedni,

³⁹ Azok pedig mondának néki: Megtehetjük. Jézus pedig monda nékik: A pohárt ugyan, a melyet én megiszom, megiszszátok, és a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek;

³⁹ Meg tudjuk tenni – felelték. Jézus erre ezt mondta nekik: – A poharat, amelyből én iszom, ki fogjátok inni, és a keresztséggel, amellyel megkeresztelkedem, meg fogtok keresztelkedni,

⁴⁰ SEDERE AUTEM AD DEXTERAM MEAM VEL AD SINISTRAM NON EST MEUM DARE, SED QUIBUS PARATUM EST”.

⁴⁰ De hogy jobb és bal oldalamon ki üljön, afelől nem én döntök. Az a hely azokat illeti, akiknek készült”.

⁴⁰ De azt megadni, hogy a jobbon vagy a balomon ki üljön, az nem az én dolgom. Az azoké lesz, akiknek készítették.«

⁴⁰ de hogy jobbon vagy balomra üljete, azt nem én döntöm el, mert ez azoknak jár, akiknek készült.”

⁴⁰ De az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, a kiknek elkészítettett.

⁴⁰ de hogy ki üljön jobb vagy bal kezem felől, azt nem én döntöm el, hanem azoké lesz, akiknek készítették.

⁴¹ ET AUDIENTES DECEM COEPERUNT INDIGNARI DE IACOBO ET IOANNE.

⁴¹ Amikor a többi tíz ezt hallotta, megnehezteltek Jakabra és Jánosra.

⁴¹ Amikor a tíz meghallotta ezt, haragudni kezdtek Jakabra és Jánosra.

⁴¹ Ennek hallatára a többi tíz megneheztelt Jakabra és Jánosra.

⁴¹ És hallván ezt a tíz tanítvány, haragudni kezdenek Jakabra és Jánosra.

⁴¹ Amikor a másik tíz tanítvány ezt meghallotta, haragudni kezdett Jakabra és Jánosra.

⁴² ET VOCANS EOS IESUS AIT ILLIS: “SCITIS QUIA HI, QUI VIDENTUR PRINCIPARI GENTIBUS, DOMINANTUR EIS, ET PRINCIPES EORUM POTESTATEM HABENT IPSORUM.

⁴² Jézus ezért odahívta őket magához, és így szólt hozzájuk: "Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, azok zsarnokoskodnak a népeken, s vezető embereik éreztetik velük hatalmukat.

⁴² Jézus azonban magához hívta őket, és azt mondta nekik: »Tudjátok, hogy akiket a nemzetek fejedelmeknek tekintenek, azok uralkodnak rajtuk, és a nagyok hatalmaskodnak felettük.

⁴² *Jézus ezért magához hívta őket és így szólt hozzájuk: „Tudjátok, hogy azok, akiket a világ urainak tartanak, zsarnokoskodnak a népeken, a hatalmasok pedig önkényüket éreztetik velük.*

⁴² *Jézus pedig magához szólítván őket, monda nekik: Tudjátok, hogy azok, a kik a pogányok között fejedelmeknek tartatnak, uralkodnak felettök, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak rajtok.*

⁴² De Jézus odahívta őket, és így szólt hozzájuk: – Tudjátok, hogy akiket a népek fejedelmeinek tartanak, azok hatalmaskodnak rajtuk, vezéreik pedig zsarnokoskodnak fölöttük.

⁴³ NON ITA EST AUTEM IN VOBIS, SED QUICUMQUE VOLUERIT FIERI MAIOR INTER VOS, ERIT VESTER MINISTER;

⁴³ Közöttetek azonban ne így legyen. Ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a szolgátok,

⁴³ Köztetek azonban ez nem így van, hanem aki nagy akar lenni, az legyen a szolgátok;

⁴³ *Köztetek azonban ne így legyen, hanem aki nagyobb akar lenni, legyen szolgátok,*

⁴³ *De nem így lesz közöttetek; hanem, a ki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok;*

⁴³ Közöttetek azonban ez nem így van, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az a szolgátok lesz;

⁴⁴ ET, QUICUMQUE VOLUERIT IN VOBIS PRIMUS ESSE, ERIT OMNIUM SERVUS;

⁴⁴ és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgálja.

⁴⁴ aki pedig első akar lenni köztetek, az a szolgálja lesz mindenkinek.

⁴⁴ és aki első akar lenni, legyen mindenkinek a cselédje.

⁴⁴ *És a ki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen:*

⁴⁴ és aki első akar lenni közöttetek, az mindenkinek a rabszolgája lesz.

⁴⁵ NAM ET FILIUS HOMINIS NON VENIT, UT MINISTRARETUR EI, SED UT MINISTRARET ET DARET ANIMAM SUAM REDEMPTIONEM PRO MULTIS”.

⁴⁵ Hisz az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért."

⁴⁵ Hiszen az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.«

⁴⁵ *Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és váltságul odaadja életét sokakért.”*

⁴⁵ *Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.*

⁴⁵ Az Emberfia ugyanis nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és váltságul adja életét sokakért.

1.3. BEHATÁROLÁS

Az Úr szenvedésének, halálának és feltámadásának a harmadszori megjövendöléséről (Mk 10,32-34) és a jerikói vakokkal való találkozásról (Mk 10,46-52) szóló szakaszok között a Jeruzsálembé vezető út során ábrázolja az evangélista ezt az epizódot: Mk 10,35-45.

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Márk hangsúlyozni kívánja, hogy:

- Jézus nem uralkodni, hanem szolgálni jött. Ő nem hatalmaskodó és nem politikai Messiás.
- Az isteni Mester a szolgálatban, az alázatban Úr. S ezt kéri a tanítványaitól is: ne törekedjenek hatalomra, ne rivalizáljanak egymással. A megjutalmazás az Isten feladata.
- Jézus másokat felszabadító Messiás, ami jelképesen nagyon szépen megmutatkozik a következő epizódban: a jerikói vakok meggyógyításában is, akiket az Úr felszabadít a vakságból (Mk 10,46- 52).
- Istennek van hatalma megdicsőíteni és felemelni azokat, akik szolgálnak neki.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

δοῦλος (*dúlosz*): rabszolga (Mk 10,44)

A szolgaság legkiszolgáltatottabb formáját: a rabszolgaságot fejezi ki ez a szó. Azt a személyt jelöli, akinek nemcsak, hogy nincsen semmije, de valakinek a tulajdona is egyben. Jézus ezzel a kifejezéssel élve arra bátorítja a tanítványait, hogy legyenek mindenkinek a „rabszolgái”, vagyis törekedjenek úgy tevékenykedni mások javára, mint amilyen intenzitással, elszántsággal, ragaszkodással szolgálja egy rabszolga az urát. Szent Pál apostol magára Jézusra is alkalmazza ezt a szót, aki teljesen kiüresítve önmagát mintegy rabszolgai formát vett fel, hogy hasonló legyen az emberekhez (Fil 2,7). Vagyis Jézus a teljesen önmagát odaadó szolgálatban is példakép a tanítványok számára.

διακονῆσαι (*diákonészáj*): szolgál (Mk 10,45)

A szó a mások javára végzett tevékenységet jelenti. A Márk-evangélium ezt a kifejezést egy rendszerességet, folyamatosságot jelölő igeformában használja az angyalok (Mk 1,13), Simon Péter anyósa (Mk 1,31) és a kereszt közelében álló asszonyok kapcsán (Mk 15,41), akik nem egyszeri alkalommal, hanem rendszeresen szolgálták Jézust. Ezen az igehelyen viszont Jézus önmagára alkalmazza ezt a szót, amit meg is ismétel (Mk 10,45). Így az evangélista nyomatékosítani kívánja azt, hogy Jézus Krisztus nem másokon uralkodni kívánó, hanem másokat szolgáló Messiás.

λύτρον (*lütron*): váltságdíj (Mk 10,45)

Azt a díjat fejezi ki ez a szó, amit a rabszolgák felszabadítására fizettek ki. Az Újszövetségben csak kétszer szerepel ez a kifejezés, mindkét esetben Jézus beszédében ehhez az epizóddhoz kapcsolódóan (Mt 20,28; Mk 10,45). Az a Jézus, aki mintegy rabszolga lett (Fil 2,7), önmaga adja oda életét váltságdíjúl, hogy az embereket felszabadítsa a bűn rabszolgaságából (Mt 20,28; Mk 10,45). Jézus Krisztus egy személyben tehát mint rabszolga, mint rabszolga-felszabadító és mint váltságdíj jelenik meg. Ő az, aki a saját élete árán, az igazi szabadságra vezet, és felszabadít minden embert (Gal 5,1). A „sokakért” szófordulat a sokaságok sokaságát, vagyis mint egy gyűjtő fogalom, a „mindenkit” fejezi ki, hasonlóan a Mesternek az utolsó vacsorán mondott szavaihoz (Mt 26,28; Mk 14,24). Az Úr mindenkiért odaadja magát, senki sincs kizárva a szeretetéből, a felszabadító szolgálatából.

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Márk evangéliumán belül

Mk 4,13 Aztán így folytatta: „Nem értitek ezt a példabeszédet. Hogy értitek meg akkor majd az összes példabeszédet?”

Mk 10,51a Jézus megkérdezte: „Mit tegyek veled?”

Szinoptikusés jánosi párhuzamok

Mt 4,21 Útját folytatva megpillantott két másik testvért is, Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Épp hálójukat javígtatták a bárkában, apjukkal, Zebedeussal. Őket is hívta.

Mt 5,19 Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok közül, és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában. Aki viszont megtartja és tanítja őket, az nagy lesz a mennyek országában.

Mt 20,20-28 Akkor odament hozzá a Zebedeus-fiak anyja a fiaival együtt, és leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit. Megkérdezte tőle: „Mit akarsz?” „Intézd úgy – felelte –, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban.” Jézus így válaszolt: „Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok inni azt a kelyhet, amelyet majd én kiiszom?” „Ki tudjuk” – felelték. Erre ő így folytatta: „Kelyhemet ugyan kiisszátok, de hogy jobb és bal felől üljete, azt nincs hatalmamban megadni nektek. Az azokat illeti, akiknek Atyám szánta.” A többi tíz ennek hallatára megneheztelt a két testvérré. Jézus azonban odahívta őket magához, és így szólt hozzájuk: „Tudjátok, hogy akiket a világ urainak tartanak, zsarnokoskodnak a népeken, a hatalmasok meg a hatalmukat éreztetik velük. A ti körötökben ne így legyen. Aki közületek nagyobb akar lenni, legyen a szolgátok, s aki első akar lenni, legyen a cselédetek. Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak és odaadja az életét váltságul sokakért.”

Mt 23,11 Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz.

Mt 26,39 Valamivel odébb ment, és arcra borulva így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!”

Lk 12,50 Keresztséggel kell megkereszteltetnem. Annyira szorongok, míg be nem teljesedik.

Lk 22,25-27 Erre ezt mondta nekik: „A királyok uralkodnak a népeken, s akiknek hatalom van a kezükben, jótevőknek hívatják magukat. Közöttetek ne így legyen. A legnagyobb legyen olyan, mintha a legkisebb volna, az előljáró pedig mintha szolga volna. Mert ki nagyobb, aki az asztalnál ül, vagy aki felszolgál? Nyilván az, aki az asztalnál ül. Én mégis úgy vagyok köztetek, mintha a szolgátok volnék.”

Jn 13,1 Húsvét ünnepe előtt történt: Jézus tudta, hogy elérkezett az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához, mivel szerette övéit, akik a világban maradtak, mindvégig szerette.

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Iz 53,10-12 Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri a szenvedéssel. Ha odaadja életét engesztelő áldozatul: látni fogja utódait, hosszúvá nyúlik élete, és teljesül általa az Úr akarata. „Majd ha véget ér lelkének gyötrelme, látni fogja a világosságot, és megelégedés tölti el. Szünetével sokakat megigazítottá tesz szolgálom, mivel gonoszságaikat magára vállalta. Ezért osztályrészül sokakat adok neki, és a hatalmasok lesznek a zsákmánya, amiért életét halálra adta, és a gonosztevők közé sorolták, noha sokak vétkeit hordozta, és közben imádkozott a bűnösökért.”

ApCsel 12,2 János testvérét, Jakabot karddal kivégeztette.

Róm 6,3 Vagy nem tudjátok, hogy akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, az ő halálában keresztelkedtünk meg?

1Kor 9,19 Bár mindenkitől független voltam, mégis mindenkinek szolgálja lettem, hogy minél többet megnyerjek.

2Kor 4,5 Mi ugyanis nem magunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, magunkat csak úgy, mint a ti szolgátokat Jézus kedvéért.

1Tim 2,5-6 Hiszen egy az Isten, egy a közvetítő is Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta magát mindenkiért és tanúságtételül a meghatározott időben.

1Pt 5,3 Ne zsarnokoskodjatok a választottak fölött, hanem legyetek a nyájnak példaképei.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Nagy Szent Vazul: Így szól Krisztus Urunk: „Amikor tehát alamizsnát adsz, ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógában és az utcán, hogy dicsérjék őket az emberek! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat.” (Mt 6, 7). A farizeusokról mondja, akik nem annyira Isten tetszését keresték, hanem inkább az emberekét, nem az Úrtól várták jutalmukat, hanem emberektől. Akiktől meg is kapták, de ez a „fizetség” mulandó, talán másnap már nem is emlékeztek rájuk és az örök életre sem vezet el. Az Úristen bölcsen és ragyogóan osztja ki a jutalmat, annak mértéke szerint, hogy

ki milyen módon, kinek vagy minek a kedvéért, tetszéséért tartja meg a Törvényt, gyakorolja a vallásosságot. Keresnek az emberek? Csodálnak téged? Tisztelnek? Annál jobban alázkodjál meg, vegyenek úgy, mint egy alattvalót, ahogyan Krisztus Urunk is tanította: „Köztetek azonban ez nem így van, hanem aki nagy akar lenni, az legyen a ti szolgátok; aki pedig első akar lenni köztetek, az a szolgája lesz mindenkinek.” (Mk 10,43-44) Egy szóval, gyakorold az alázatosságot, amiként illik az annak, aki szeret. Szeresd az alázatosságot és dicsőségben lesz részed. Ez az út vezet az igazi dicsőséghez, amelyet a szentek és angyalok élveznek Isten színe előtt. Krisztus akkor tanítványának fog vallani angyalai előtt és mennyei dicsőséggel koronáz téged, ha követed az Ő alázatosságát: „Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Mt 11, 29).

Aranyszájú Szent János: „Mivel a tanítványok sokszor hallották, amint Krisztus az országáról beszél, azt hitték, hogy országa még halála előtt eljön, s ezért most, amikor megjövendöli halálát, elébe járulnak, azzal a kéréssel, hogy azonnal tegye őket méltóvá az ország kiváltságaira. Végső soron azt kérik tőle, hogy tegyen meg számukra mindent, amit csak kívánnak. Szégyenkeztek azonban bizonyos emberi gyengeségek miatt, amelyeket magukban éreztek, Krisztus elé járulva félrevonták őt a tanítványoktól. Üdvöztőnk pedig a következő kérdést szegezi nekik, nem azért, mert nem tudta, mit akarnak kérni, hanem azért, mert azt akarja, hogy válaszoljanak neki: „Mit akartok, mit tegyek nektek?” (Mk 10,36)

A két tanítvány úgy vélte, hogy kiválóbb a többinél, s ezért azt hitték, hogy könnyen megkaphatják, amit kérnek. De hogy könnyebben célt érjenek, magukkal vitték anyjukat, hogy velük együtt könyörögjön Krisztushoz (vö. Mt 20,20).

Krisztus így felel nekik: „Nem tudjátok, mit kértek.” (Mk 10,38), mintha azt mondaná: ti kiváltságokról és megbecsültségről beszéltek, én azonban küzdelemről és gyötrelmről. Ez ugyanis nem a jutalmak ideje, hanem a vére, a harc és a veszélyeké. Ezért teszi hozzá: „Tudtok inni a kehelyből, amelyből én iszom?” (Mk 10,38)

A kérdés segítségével továbbviszi őket, hogy miközben szót váltanak vele, fokozódjék az érdeklődésük.

Ennek kapcsán felmerül az a kérdés, hogy bárkinek is elő van-e készítve hely Krisztus jobbján. Azt kell mondanunk, hogy senki sem ül Krisztus jobbján vagy balján, mert trónusa megközelíthetetlen a teremtmények számára. Akkor mégis hogyan állíthatja: „hogy a jobb és bal oldalamon ki üljön, azt nem én döntöm el”? (Mk 10,40) Mégis kijár valakinek, hogy a jobbján vagy a balján üljön? Krisztus a kérdezők problémájára válaszolt, és aláereszkedett ahhoz, ami foglalkoztatta őket, a két tanítvány ugyanis nem ismerte azt a fenséges trónust és széket, amely az Atya jobbján van, hanem csak egyvalamit kerestek, azt, hogy kitüntetett helyre kerüljenek, és magasabban legyenek, mint mások. És mivel azt hallották, hogy az apostolok tizenkét trónuson fognak ülni, a többieknél magasabban lévő helyet kértek maguknak, bár nem is tudták, mit kérnek.”

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

599. Jézus erőszakos halála nem szerencsétlen körülmények összjátékának gyümölcse volt. Isten tervének misztériumához tartozik, ahogy ezt Szent Péter már első, pünkösdi beszédében a jeruzsálemi zsidóknak elmagyarázta: Ezt az embert „Isten elhatározott terve és előretudása szerint” (ApCsel 2,23) árulták el. Ez a bibliai kifejezésmód nem azt jelenti, hogy azok, akik Jézust „elárulták”, egy Isten által előre megírt jelenet passzív végrehajtói lettek volna.

600. Az idő minden pillanata a maga aktualitásában jelen van Istennél. Ő tehát a maga „eleve elrendelésének” örök tervét meghatározza úgy, hogy belefoglalja minden egyes ember szabad választását az Ő kegyelmére: „Mert valóban összefogott ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népével a Te fölkent szent szolgád, Jézus ellen, hogy végrehajtsák azt, amit hatalmad és akaratod előre elhatározott” (ApCsel 4,27–28). Isten az ő vakságukból eredő cselekedeteket megengedte, hogy a maga üdvözítő tervét megvalósítsa.

601. Ezt az „Igaz Szolga” megölésére irányuló isteni tervet az Írás előre hirdette mint az egyetemes megváltás misztériumát, azaz az embereket a bűn rabszolgaságából kiszabadító megváltásért. Szent Pál egy hitvallásban, amelyről azt mondja, hogy úgy „kapta”, megvallja, hogy „Krisztus meghalt a bűneinkért az Írások szerint” (1Kor 15,3). Krisztus megváltó halála egész különlegesen teljesíti be a szenvedő Szolgáról szóló jövendölést. Maga Jézus életének és halálának értelmét a szenvedő Szolga fényében mutatta meg. Föltámadása után az Írásoknak ezt az értelmezését adta az emmauszi tanítványoknak, majd maguknak az Apostoloknak.

604. Isten azért, hogy a bűneinkért odaadja a Fiát, kinyilvánítja, hogy az Ő ránk vonatkozó terve a jóakaró szeretet terve, mely minden érdemünket megelőzi: „Ebben áll a szeretet, nem mintha mi szerettük volna Istent, hanem hogy Ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelésül a bűneinkért” (1Jn 4,10). „Isten azonban azzal ajánlja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk” (Róm 5,8).

605. Ez a szeretet nem ismer kivételt. Jézus erre az elveszett bárány példázatának záradékában emlékeztetett: „Ugyanígy mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elvessen e kicsinyek közül” (Mt 18,14). Állítja, hogy „életét adja, váltságul sokakért” (Mt 20,28). Ez az utóbbi kijelentés nem leszűkítő értelmű: az emberiség egészét állítja szembe a Megváltó egyetlen személyével, aki odaadja magát, hogy megmentse azt. Az Egyház az Apostolok nyomán tanítja, hogy Krisztus kivétel nélkül minden emberért halt meg: „Nincs, nem volt és nem lesz olyan ember, akiért (Krisztus) ne szenvedett volna”.

606. Isten Fia, aki nem azért szállt alá a mennyből, hogy a maga akaratát teljesítse, hanem annak akaratát, aki küldte, „így nyilatkozik, amikor a világba lép: (...) Íme, eljövök, (...) hogy megtegyem, Isten, a te akaratodat; (...) mely akaratban megszentelődünk Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer s mindenkorra” (Zsid 10,5–10). A Fiú megtestesülésének első pillanatától magáévá teszi megváltói küldetésének isteni tervét:

„Az én eledelem az, hogy annak akaratát tegyem, aki küldött, s elvégezzem művét” (Jn 4,34). Jézus áldozata „az egész világ bűneiért” (1Jn 2,2) az Atyával való szeretetközösségének kifejezése: „Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az életemet” (Jn 10,17). A világnak meg kell ismernie, „hogy szeretem az Atyát, és ahogyan az Atya parancsolta nekem, úgy cselekszem” (Jn 14,31).

607. Ez a vágy – hogy az Atya megváltó szeretetének tervét magáévá tegye – áthatja Jézus egész életét, mert megtestesülésének miéértje az Ő megváltó szenvedése: „Mit is mondjak: Atyám, szabadíts meg ettől az órától! De hiszen éppen ezért jöttem ebbe az órába!” (Jn 12,27). „Ne ürítsem ki a kelyhet, amelyet az Atya nekem adott?” (Jn 19,18). És még a kereszten is, mielőtt minden „beteljesedett” (Jn 19,30) volna, így szól: „Szomjazom!” (Jn 19,28).

609. Jézus emberi szívében az Atya emberek iránti szeretetét magáévá téve „mindvégig szerette őket” (Jn 13,1), mert „nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). Így embersége a szenvedésben és a halálban szabad és tökéletes eszközévé vált annak az isteni szeretetnek, mely az emberek üdvösségét akarja. Valóban, szenvedését és halálát szabadon fogadta el az Atya és az emberek iránti szeretetből, akiket az Atya üdvözíteni akar: „Senki sem veszi el (...) (az életemet) tőlem, hanem én magamtól teszem le” (Jn 10,18). Ezért Isten Fiának szabadsága akkor a legnagyobb, amikor a halál felé megy.

520. Jézus egész életében példaképpül adta magát nekünk: Ő a „tökéletes ember”, aki arra hív, hogy tanítványai legyünk és kövessük őt: alázatosságával példát adott nekünk a követésre, imádságával imádkozni tanít, szegénységével arra szólít, hogy a nélkülözéseket és üldözéseket készsággal vállaljuk.

540. A kísértés megmutatja, hogy Isten Fia mely módon Messiás, ellentétben azzal a szereppel, amit a Sátán javasolt neki, s melyben az emberek szívesen látták volna. Ezért Krisztus helyettünk győzte le a Kísértőt: „Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együttérezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt” (Zsid 4,15). A negyven napos böjti idő által az Egyház minden esztendőben egyesül Jézus misztériumával a pusztában.

1137. Szent János Apokalipszise, melyet az Egyház liturgiájában olvasunk, elsősorban kinyilatkoztatja nekünk az égben fölállított trónust; és a trónon ülőt: „az Urat” (Iz 6,1). Azután „az ott álló, mintegy megölt Bárányt” (Jel 5,6): a megfeszített és föltámadt Krisztust, az igazi sátor egyetlen Főpapját, Őt, aki „áldozó és áldozat, elfogadó és ajándékozott”. Végül „az élő víz folyóját, (...) mely kristálytisztán fakad Isten és a Bárány trónjából” (Jel 22,1), s amely a Szentlélek egyik legszebb szimbóluma.

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

FERENC PÁPA EVANGELII GAUDIUM KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

269. Maga Jézus a modell ahhoz az evangelizációs döntéshez, amely bevezet minket a nép szívébe. Milyen jót tesz nekünk, ahogy mindenkire közel látjuk őt! Amikor beszélt valakivel, a szeméből szeretetteljes figyelem sugárzott: „Jézus ránézett és megkedvelte”

(Mk 10,21). Nyitottnak látjuk őt a találkozásra, amikor az út mentén lévő vakhoz közeledik (vö. Mk 10,46-52), és amikor együtt eszik és iszik a bűnösökkel (vö. Mk 2,16), nem törődve azzal, hogy falánk és borissza embernek mondják (vö. Mt

11,19). Készségesnek látjuk, amikor hagyja, hogy egy utcanő megkenje a lábát (vö. Lk 7,36-50), vagy amikor éjszaka fogadja Nikodémust (vö. Jn 3,1-15). Jézus kereszten történő teljes odaadása nem más, mint annak a stílusnak a betetőzése, amely egész létét jellemezte. E modell által ihletve akarjunk teljességgel bekapcsolódni a társadalomba, osszuk meg az életet mindenkivel, hallgassuk meg aggodalmaikat, működünk együtt velük anyagi és lelki szükségleteikben, örüljünk együtt azokkal, akik örvendeznek, és sírjunk azokkal, akik sírnak, és vállvetve vegyünk részt az új világ építésében! De ne kötelességként, ne kimerítő teherként, hanem személyes döntéssel, amely örömmel tölt el és identitással ruház fel.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A mai *evangélium* (Mk 10, 35-45) a Krisztus-követés mibenlétét állítja elé. Jézus Krisztus dicsőségébe az ő szenvedésében való osztozás által vezet az út. Megjelenik a megváltás témája – Jézus összegzi küldetését: „Hisz az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért”, s iránymutatást ad tanítványainak: „Ha valaki közületek ki akar tűnni, legyen a szolgátok, és ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgálója”. Jézus az alázatos szolgálatot kéri követőitől. Ennek ad hangot a *kezdő könyörgés* is: „Mindenható, örök Isten, add, hogy mindenkor készséges akarattal és őszinte szívvel szolgáljunk neked”.

Az *olvasmányban* (Iz 53, 10-11) a szenvedő szolgáról olvashatunk, aki előképe Jézusnak: „Úgy tetszett az Úrnak, hogy összetöri szenvedéssel. Ha odaadja életét engesztelő áldozatul: látni fogja utódait, hosszúra nyúlik élete, és teljesül általa az Úr akarata”. A *válaszos zsoltárban* (Zsolt 32, 4-5. 18-19. 20 és 22) a megváltás evangéliumi motívumához kapcsolódóan Isten megmentő irgalma kerül a középpontba: „Az istenfélőkre ügyel az Úr szeme, akik bíznak az ő irgalmában. Megmenti lelküket a haláltól”. A két választható *áldozási ének* közül az első ugyanebből a zsoltárból idéz (Zsolt 32, 18-19): „Az Úr szeme óvja az istenfélő embert, aki az ő irgalmában bíz, hogy megmentse lelkét a haláltól és táplálja inség idején”. A *szentlecke* (Zsid 4, 14-16) is az Úr kegyelmét hirdeti, s az evangéliumhoz hasonlóan Jézusnak a törekenységben megmutató erejére hívja fel figyelmünket: „A mi főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban mentes maradt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk.” Az *alleluja vers* (Mk 10, 45) elővételezi az evangélium szavait: „Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon, és az életét sokakért váltságul adja.”

Az *egyetemes könyörgésekben* többször megjelenik az alázatos Krisztus-követés, a szolgálat szerepe, valamint az üdvösség reménye. „Kérjük, testvéreim, mennyei Atyánkat,

hogyan ugyanaz a lelkiület éljen bennünk, amely szent Fiát, Jézus Krisztust eltöltötte!” (*papi bevezető imádság*); „Add, Urunk, hogy Egyházad pásztora az aláztatosság szellemében híveiknek szenteljék életüket!” (*első könyörgés*); „Add, Urunk, hogy a világ vezetői tisztségüket ne uralomnak, hanem szolgálatnak tekintsék!” (*harmadik könyörgés*); „Add, hogy szenvedő testvéreink elfogadják kezedből a keserűség kelyhét a maguk és mások üdvösségéért!” (*negyedik könyörgés*); „Add, hogy a halál küszöbét átlépve, Fiadhoz hasonlóan mi is eljussunk az örök dicsőségbe!” (*hatodik könyörgés*); „Mennyei Atyánk, aki Fiadat azért küldted a világba, hogy Mesterünk és példaképünk legyen, engedd, hogy az ő nyomdokain járva eljuthassunk hozzád!” (*papi záró fohász*).

A felajánló könyörgés szintén a szolgálat témáját fogalmazza meg: „Kérünk, Istenünk, add, hogy ajándékaidat készséges szolgálattal hozzuk eléd”.

A két választható *áldozási ének* közül a második (Mk 10, 45) harmadszorra is megismétli az evangéliumi sort, ezzel kiemelt jelentőséget adva Jézus szavainak: „Az Emberfia azért jött, hogy életét adja váltságul sokakért.”

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Üdvözítsd a te népedet, Uram (629)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/229/gr/883/udvozitsd-a-te-nepedet-uram-salvum-fac-populum

GITÁROS ÉNEKEK

Ahol szeretet (Taize)

https://www.youtube.com/watch?v=dF4WhWrdgAI&list=RDdF4WhWrdgAI&start_radio=1&rv=dF4WhWrdgAI&t=21

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Túrmezei Erzsébet: A legnehezebb kérés

"Legyen meg a Te akaratod!"
Ha elkerülnek gondok, bánatok,
könnyű kimondani. De ha nehéz
órák jönnek, s az öröm ködbe vész?
Ha a szív vérzik, a lélek zokog,
ha éjszakának tűnnek nappalok,
eltördelni mégis a mondatot,
hogy "legyen meg a te akaratod!"?

Inkább sikoltanék: "Atyám, ne, ne!
Miért kell ennek így történnie?!"
Szívem keserű lázadásba jut,
ha érthetetlen előtte az út.
Sírva tesz fel kínzó kérdéseket:

"Én Istenem, hát ez a szeretet? !"

Aztán elcsitul: "Bocsáss meg, Atyám!
Te szeretsz engem híven, igazán.
Kínban vergődő szívvel is tudom:
Te vezetsz engem a legjobb úton.
Ellenemre is véghezviheted,
de szívem attól nem lesz csendesebb.
Taníts meg hát szívből kiáltani
ne csak szájjal, de szívvel mondani:
"Ahogy te akarsz, ne ahogy én!-
A békesség csak így lesz az enyém.

Lehet az út tövises, meredek,
amerre vezetsz, bátran mehetek.
S mindennapi kérésem az marad:
"Add, hogy csupán Téged kívánjalak!-

"Legyen akaratod-, ha nap nevet.
"Legyen akaratod-, ha éj temet.
Legyen most és mindörökké! Igen!
Fogd meg a kezem, fogadd el a szívem!
Ha utam célját el is takarod:
Hiszek! Legyen ahogy Te akarsz!

Túrmezei Erzsébet: Most

“ Most minden út
Tebenned összefut
Most minden cél
Tebenned összeér.
Az egész világ körötted forog,
s Te a nagy mindenséget
vezérlő erővel igazgatod.
Igazgass engem is!
Hadd legyek egy parányi csillagod,
melynek fényét észre se venni,
de melynek fénye Tefeléd ragyog.
Igazgass engem is!
Arra megyek, amerre akarsz.
Hadd legyek egy parányi csillagod.
És hogyha jó az est,
ha feketére fest
mindent az éjszaka,
hadd legyek én is
az éjnek világító csillaga.
És sok ezredmagammal
teremtsek ragyogást...

Terólad ragyogást.
Uram, ki a világot
vezérlő erővel igazgatod,
igazgass engem is!
Hadd legyek egy parányi csillagod.

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Készen állok-e vállalni mindazokat a nehézségeket, melyek Krisztus követéséhez tartoznak? Vagy csupán a dicsőséget akarom?
- Szolgálni vagy uralkodni szoktam-e inkább?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

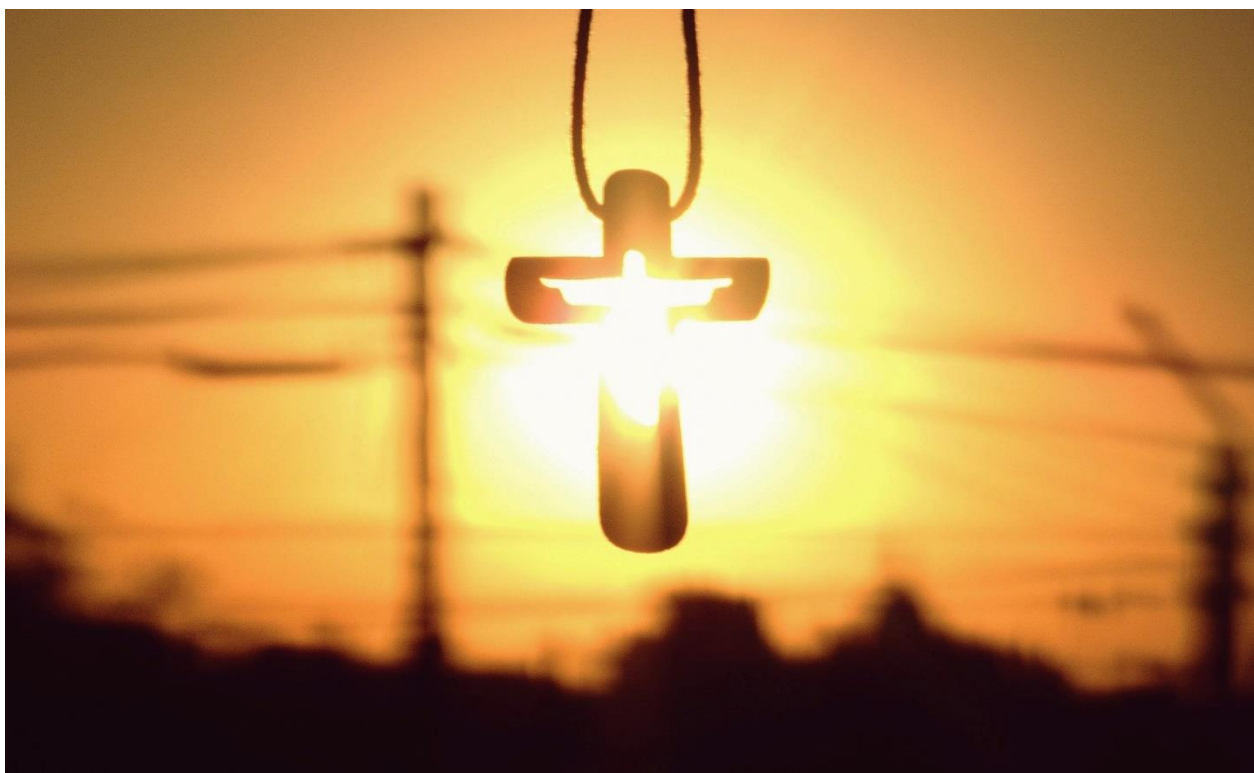
Mindenható, örök Isten, add, hogy mindenkor készséges akarattal és őszinte szívvel szolgáljunk neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy ne a hatalomra, hanem a mások szolgálatára törekedjem, s ebben is hasonlóvá válhassak Szent Fiadhoz. Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

*Az Emberfia azért jött, hogy szolgáljon,
és életét adja váltságul üdvösségünkért. (Mk 10,35-45)*

(Forrás: Cathopic)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus engem, értem is szolgált a földön, majd meghalt értem is.
- Nem kell elkeserednünk, ha elbotlunk, hiszen bár a tanítványok is követtek el hibákat, kicsinyes dolgokat, Jézus magához hívta és szelíden, szeretettel tanította őket.
- Jézus engem is felszabadít, megszabadít!

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Ne az elismerésre törekedjem, hanem arra, hogy a legapróbb dolgokban, csendben tudjam szolgálni Isten ügyét.
- Szeretettel szolgáljak másokat.
- A tevékenységemet, életemet értelmezzem olyan szolgálatként, amire az Úr tanít!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Évközi 29. vasárnap („B” év)
Borítófotó © Cathopic

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Nagy Szent Vazul és Aranyszájú Szent János gondolatait a Bibbia dei Padri olasz nyelvű kiadvány alapján Rácz Dávid fordította

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Túrmezei Erzsébet: A legnehezebb kérés – <https://ars-sacra.hu/vers.php?vers=88>

Túrmezei Erzsébet: Most – <https://keresztvenversek.wordpress.com/tag/isten-akarata>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a *lectio divina* munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2021

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelelő: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu